ROMÂNIA
TRIBUNALUL BUCUREŞTI
Bd. Unirii nr.37, Sector 3
Bucureşti
SECŢIA A-IV-A CIVILĂ

FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE VOLEI
INTRARE / IEŞIRE Nr. 248
Ziua 10 Luna 06 Anul 2020

Destinatar:
FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE VOLEI
sector 2, Bucureşti, VASILE CONTA, nr. 16, et. 5, ap. 505

DOSARUL NR. 29655/3/2019
Materia: Civil
Stadiul procesual al dosarului: Fond
Obiectul dosarului: constatare nulitate act juridic
Complet: f 8

COMUNICARE
HOTARÂRE CIVILĂ
NR. 220/2020 DIN DATA DE 20 Mai 2020

Stimată doamnă/Stimate domn,

vă comunicăm, alăturat, copia hotărârii civile nr. 220/2020, pronunţată la data de 20 Mai 2020, de către TRIBUNALUL BUCUREŞTI SECŢIA A-IV-A CIVILĂ.

PARAFA ŞEFULUI INSTANŢEI
(ştampilă)

GREFIER,

TRIBUNALUL BUCUREŞTI
PREŞEDINTE

C.P. 03.06.2020 16:48:31, nr. comunicare: 2 din 2

Cod ECLI ECLI:RO:TBBUC:2020:010.000220

R O M Â N I A

DOSAR NR. 29655/3/2019

TRIBUNALUL BUCUREŞTI - SECŢIA A IV A CIVILĂ
SENTINŢA CIVILĂ NR. 220
Şedinţa publică din data de 20.05.2020
Tribunalul constituit din:
PREŞEDINTE : ELENA ROŞU
GREFIER : CAMELIA PÂRVAN

Pe rol se află soluţionarea cererii de chemare în judecată formulată de reclamantul Kapelovies Sandu în contradictoriu cu pârâta Federaţia Română de Volei, având ca obiect *„constatare nulitate act juridic"*.

La apelul nominal făcut în şedinţă publică se prezintă reclamantul, personal şi asistat de avocat Răducanu Mihai-Cătălin, cu împuternicire avocaţială la dosar şi pârâta, prin avocat Dîrman Daniel, cu împuternicire avocaţială la dosar.

Procedura de citare este legal îndeplinită.

S-a făcut referatul cauzei de către grefierul de şedinţă, care prezintă pe scurt obiectul cauzei, stadiul judecăţii, modul de îndeplinire a procedurii de citare, învederând şi faptul că reclamantul a înaintat la dosarul cauzei înscrisuri, după care;

Tribunalul constată că nu sunt ataşate dosarele de fond întrucât acestea sunt ataşate la dosarul nr.19061/3/2017 al Tribunalului Bucureşti – Secţia a III-a Civilă care este înaintat la Curtea de Apel Bucureşti, iar la acest dosar este ataşat dosarul nr.13701/3/2018 al Tribunalului Bucureşti – Secţia a IV-a Civilă.

Apărătorul reclamantului arată că lasă la aprecierea instanţei soluţia cu privire la ataşarea dosarelor menţionate.

Tribunalul aduce la cunoştinţa părţilor că interesează care este statutul federaţiei.

Apărătorul pârâtei susţine că se poate verifica statutul şi on-line pentru a se verifica dacă Adunarea Generală era îndreptăţită să ia măsurile pe care le-a luat.

Apărătorul reclamantului precizează că se află la dosar statutul federaţiei.

Apărătorul pârâtei menţionează că art.15 din statut nu a suferit vreodată modificări. Arată că nicio parte nu invocă modificarea art.15 din statut.

Apărătorul reclamantului învederează că a contestat procesul-verbal din data de 29.03.2018.

Apărătorul pârâtei arată că a fost validată Hotărârea Adunării Generale şi că dosarul se află la CAB pentru o cerere de completare dispozitiv şi nu pe fond.

Apărătorul reclamantului menţionează că la data de 11.03.2020 a depus prin e-mail la filele 137-138 din dosar legalizarea hotărârii din dosarul nr.19061/3/2017 şi că aceasta este definitivă.

Apărătorul pârâtei arată că nu contestă cele învederate de partea adversă.

Apărătorul pârâtei precizează că reclamantul depune la dosar înscrisuri fără să comunice şi pârâtei.

Tribunalul constată că prin întâmpinare pârâta a invocat excepţia tardivităţii formulării acţiunii.

Tribunalul constată că reclamantul a formulat o cerere de completare a acţiunii.

Apărătorul reclamantului arată că a formulat o cerere de completare a acţiunii, că este o acţiune în pretenţii.

Tribunalul acordă cuvântul pe excepţia tardivităţii formulării acţiunii invocată de pârâtă.

Apărătorul pârâtei arată că este depusă la dosarul cauzei Hotărârea Adunării Generale din data de 29.03.2018 şi că din cuprinsul procesului-verbal se poate constata că reclamantul a fost prezent la data respectivă. Mai arată că în acea Adunare Generală s-a pus în discuţie excluderea reclamantului din activitatea voleibalistică, iar propunerea a fost adoptată cu 104 voturi. Învederează că la acea dată reclamantul a luat la cunoştinţă despre această hotărâre a Adunării Generale. Invocă dispoziţiile art.37 pct. 7 din Statut în care se spune că hotărârile Adunării Generale devin operante şi obligatorii în termen de 15 zile de la data la care au fost adoptate, astfel că în cele 15 zile se poate formula o contestaţie, se poate depune un memoriu. Precizează că reclamantul nu a formulat contestaţie în 15 zile ci după mai bine de un an vine reclamantul cu această cerere de anulare a procesului-verbal. Susţine că procesul-verbal care a stat la baza Hotărârii Adunării Generale a fost încuviinţat în acel dosar nr. 19061/3/2017. Arată că Statutul reprezintă legea după care Federaţia îşi desfăşoară activitatea.

Apărătorul reclamantului solicită respingerea excepţiei tardivităţii acţiunii. Arată că obiectul acţiunii nu îl reprezintă anularea Hotărârii AGA din 29.03.2018, ci anularea unui proces-verbal, astfel că este vorba despre aplicabilitatea unui text statutar. Susţine că textul invocat de apărătorul părţii adverse se referă la hotărâri, ori în cauză nu se solicită anularea hotărârii. Învederează că în Hotărârea Adunării Generale din 29.03.2018 nu există menţiunea excluderii. Apreciază că decizia luată trebuia să fie trecută în Hotărârea Adunării Generale care a fost autentificată, iar măsura excluderii nu este menţionată. Învederează că despre măsura excluderii reclamantul a luat cunoştinţă din două adrese. Mai arată că pârâta invocă dispoziţiile art.37 pct. 7 din Statut, ori în textul invocat scrie clar că Hotărârea adoptată prin Adunarea Generală se aplică membrilor F.R.V. şi sunt obligatorii şi executorii pentru ei. Menţionează că reclamantul este antrenor, că a participat în calitate de oficial al membrului F.R.V. Clubul Spike. Arată că la punctul 12 din statut sunt menţionaţi membrii F.R.V., respectiv cluburile sportive şi asociaţiile sportive judeţene şi ale municipiului Bucureşti afiliate F.R.V. Susţine că hotărârile respective nu sunt obligatorii şi executorii în 15 zile de la adoptarea lor pentru alte persoane decât cele indicate în statut. Arată că reclamantul nu este membru, ci este un reprezentant, un oficial al unui club, fiind un antrenor la club. Menţionează că în legătură cu ce face un antrenor sau un angajat al unui club există regulamentul disciplinar care spune ce sancţiuni se aplică unui oficial, unui antrenor, oricărei persoane care este angajată a unui membru afiliat F.R.V. Precizează că nu sunt obligatorii şi executorii pentru persoanele fizice, ci pentru membri, aceştia fiind cluburile şi asociaţiile. Mai arată că reclamantul a aflat despre măsura excluderii din două adrese, una fiind de la jumătatea anului 2018 şi una din anul 2019 unde se spune că s-ar fi luat măsura excluderii prin hotărâre. Solicită ca instanţa să verifice ce spun prevederile art.31 punctul 2 din Statut, respectiv că Adunarea Generală a F.R.V. decide în ultimă instanţă, adică nu există un control ierarhic al hotărârilor administrative, ci doar judiciar, asupra excluderii membrilor F.R.V., respectiv cluburile şi asociaţiile. Faţă de cele menţionate anterior, susţine că acţiunea putea fi exercitată oricând în termenul prevăzut de lege pentru anularea unui act juridic. Arată că dacă se face raportare la art.1251 C.civ. ar fi vorba de o nulitate relativă, situaţie în care este un termen de prescripţie general de 3 ani care nu s-a împlinit de la data de 29.03.2018, reclamantul fiind astfel în interiorul termenului de 3 ani în care poate contesta un act juridic, nefiind vorba de Hotărârea Adunării Generale. Susţine că acţiunea este formulată în termen.

Reclamantul susţine că imediat după Adunarea Generală în care nu s-a luat nicio hotărâre ci doar s-au numărat voturile a făcut un memoriu către Colegiul Director. Precizează că a făcut în termen reclamaţie.

Apărătorul pârâtei arată, față de susținerile apărătorului reclamantului în sensul că acesta a luat cunoștință de excludere prin două adrese, că nu este adevărat întrucât reclamantul a fost prezent în sală și a luat de la acel moment cunoștință că a fost exclus.

Interpelat fiind, reclamantul menționează că a fost prezent în sală și că nu s-a luat atunci nicio hotărâre, ci doar s-au numărat voturile.

Apărătorul pârâtei precizează că este președintele Comisiei de disciplină și că reclamantul a fost sancționat și i-a fost dat un avertisment. Față de invocarea dispozițiilor art.31 pct. 2 din Statut, arată că ar trebui invocate dispozițiile art.31 pct. 1 din Statut unde se spune că Adunarea Generală este împuternicită să adopte hotărâri în orice problemă a F.R.V. Mai arată că la mențiunea diverse din procesul-verbal, după ordinea de zi, se poate discuta orice privind clubul, privind arbitrii, privind delegările, inclusiv antrenorii. Precizează că reclamantul este antrenor și este reprezentantul clubului întrucât este vorba de clubul său personal. Învederează că a fost dezafiliat clubul în anul 2019. Arată că orice decizie a Adunării Generale este definitivă în 15 zile, iar reclamantul a venit să conteste după 600 zile. Susține că procesul-verbal reprezintă un act preliminar Hotărârii Adunării Generale.

Tribunalul invocă din oficiu excepția inadmisibilității acțiunii și acordă cuvântul pe excepția inadmisibilității acțiunii în fața instanței având în vedere raporturile interne ale reclamantului de club membru întrucât este exclusă o persoană.

Apărătorul reclamantului susține că s-a luat măsura excluderii unui persoane fizice.

Apărătorul pârâtei arată că în statut se menționează că o persoană fizică nu poate să aducă în fața instanței de judecată niciu litigiu. Solicită admiterea excepției inadmisibilității acțiunii invocată de instanță din oficiu.

Apărătorul reclamantului precizează că în statut nu există nicio prevedere care să stabilească un termen în care ar putea să fie atacat procesul-verbal al Adunării Generale. Cu privire la excepția inadmisibilității, susține că este vorba de nulitatea unui act juridic și că o persoană în privința căreia s-a aplicat o sancțiune are voie să arate dacă sancțiunea aplicată s-a luat în condiții de legalitate și de moralitate a actului sau cauza licită și morală a actului prin care s-a dispus sancțiunea. Menționează că este vorba în discuție despre temeiurile legale și statutare ale luării măsurii împotriva unei persoane fizice. Susține că este admisibilă acțiunea. Arată că acțiunea nu a fost formulată de reclamant în calitate de oficial sau de membru al unui club, ci pentru că s-a trezit cu o sancțiune luată împotriva sa pe fundamente pe care nu le cunoaște și pe care încearcă să le deslușească din dosar din actele pe care le depune la dosar pârâta.

Tribunalul reține dosarul în pronunțare pe excepțiile invocate în cauză.

TRIBUNALUL

Prin ***cererea*** de chemare în judecată înregistrată pe rolul Tribunalului București – Secția a IV-a Civilă sub nr. 29655/3/2019 la data de 03.10.2019, reclamantul Kapelovies Sandu în contradictoriu cu pârâta Federația Română de Volei, a solicitat:

- constatare anulității absolute a procesului-verbal al Adunării Generale a F.R.V. din data de 29.03.2018 prin care s-a hotărât excluderea sa din viața voleibalistică;
- obligarea F.R.F. la repunerea sa cu drepturi depline în viața voleibalistică, ca membru al acesteia;
- cheltuieli de judecată reprezentate de taxa de timbru.

În motivarea cererii, reclamantul a arătat că prin adresa cu nr. 810/11.10.2018 emisă de parată i s-a comunicat că, în urma Adunării Generale din 29.03.2018, a fost exclus din viața voleibalistică.

Precizează că a fost prezent la această adunare generală care s-a ținut la Comitetul Olimpic și Sportiv Roman cu sediul în București, B-dui Mărăști nr.20 A5 sector 1.

În data de 30.08.2019 i-a solicitat paratei să-i comunice o copie, conformă cu originalul, a procesului-verbal din 29.03.2019 dar nici până azi nu i s-a comunicat acest proces-verbal.

F.R.V. nu avea dreptul ca printr-o hotărâre a vreunei adunări generale să dispună excluderea sa din viaţa voleibalistică.

Potrivit art. 4 din Statutul F.R.V. competenţa soluţionării abaterilor disciplinare şi sancţionării celor în cauză revine, în primă instanţă, Comisiei de disciplină sau Consiliul Director.

Prin adresa nr. 939/03.12.2018 F.R.V. i-a răspuns că soluţionarea abaterii disciplinare de care a fost învinuit nu este de competenţa Consiliului Director.

Pe cale de consecinţă singura competentă să cerceteze pretinsa abatere disciplinară de care a fost învinuit, şi pe care personal nu o cunoaşte, era comisia de disciplină care nu s-a constituit niciodată.

Probe: înscrisurile ataşate prezentei acţiuni.

În drept a indicat: art. 1247 şi 1528 NCC'

A solicitat judecarea în lipsă potrivit art. 223 alin. 3 NCPC.

Pârâta Federaţia Română de Volei a formulat întâmpinare, înregistrată la dosarul cauzei la data de 16.01.2020, prin care a solicitat respingerea acţiunii ca nefondată.

A arătat pârâta că excluderea reclamantului a fost hotărâtă în Adunarea Generală din 29.03.2018 fiind luată cu 104 voturi pentru excludere, 3 voturi împotrivă şi o abţinere.

Arată pârâta că această Adunare Generală a fost validată de către instanţă prin încheierea din 18.06.2018 pronunţată în dosarul nr. 13701/3/2018, definitivă, astfel că ea a trecut în putere de lucru judecat inclusiv în ceea ce priveşte măsura excluderii reclamantului.

Mai arată pârâta că reclamantul a fost prezent la acea adunare, cunoştea măsura excluderii, iar contestarea Adunării Generale se putea face într-un anumit termen, respectiv în 15 zile potrivit art. 37.1 din Statut.

În sfârşit, mai arată că A.G.A. are dreptul legal de a adopta hotărâri privind orice problemă a FRV, potrivit art.37.7 din Statut.

În drept: a indicat art. 201 şi urm. NCPC.

La data de 14.02.2020 reclamantul a depus o ***cerere completatoare*** în sensul că a solicitat şi obligarea pârâtei la plata sumei de 250.000 lei reprezentând daune morale pentru prejudiciul adus onoarei şi demnităţii reclamantului ca urmare a excluderii acestuia din viaţa voleibalistică.

În motivare, reclamantul a făcut referire şi la Regulamentul disciplinar al FRV.

A solicitat în completare proba testimonială şi a indicat numele a patru martori.

La data de 24.02.2020 pârâta a depus întâmpinare la cererea completatoare şi a solicitat respingerea acesteia.

În completarea apărărilor, a arătat că este nereală susţinerea reclamantului în sensul că, urmare a excluderii sale nici clubul său sportiv Spike nu mai poate participa la competiţii, având în vedere că Clubul Sportiv Săike a fost dezafiliat prin Hotărârea Adunării Generale din data de 28.03.2019 ca urmare a faptului că nu a mai participat în competiţiile sportive o perioadă de 3 ani, astfel că reclamantul nu mai are pe cine reprezenta.

Întrucât excluderea reclamantului s-a făcut prin votul participanţilor la A.G.A. conform Regulamentului FRV şi Statutului, consideră pârâta că nu a fost adusă o atingere demnităţii şi onoarei reclamantului.

Părţile au depus alăturat cererilor formulate şi înscrisuri în dovedirea susţinerilor lor.

La termenul din data de 20.05.2020 tribunalul a rămas în pronunţare asupra excepţiei inadmisibilităţii şi tardivităţii cererii.

Analizând actele şi lucrările aflate la dosarul cauzei, tribunalul reţine următoarele:

Potrivit art. 248 alin. (1) NCPC „ *Instanţa se va pronunţa mai întâi asupra excepţiilor de procedură, precum şi asupra celor de fond care fac inutilă, în tot sau în parte,*

administrarea de probe ori, după caz, cercetarea în fond a cauzei.", iar potrivit alin. (2) „În cazul în care s-au invocat simultan mai multe excepţii, instanţa va determina ordinea de soluţionare în funcţie de efectele pe care acestea le produc."

Apreciind asupra ordinei în care urmează a fi soluţionate excepţiile, tribunalul a reţinut ca fiind prioritară excepţia inadmisibilităţii, care priveşte legala sesizare a instanţei cu prezenta cerere de chemare în judecată.

Inadmisibilitatea este o sancţiune care vizează exercitarea unei modalităţi de exhibare a acţiunii civile prohibită, în mod expres sau implicit, de către o normă legală imperativă ori care presupune nerespectarea unei condiţii de validitate a căii procedurale aleasă de parte, implicând contestarea dreptului părţii interesate de a sesiza instanţa.

În sfârşit, tribunalul reţine că potrivit art. 35 NCPC: „Cel care are interes poate să ceară constatarea existenţei sau inexistenţei unui drept. Cererea nu poate fi primită dacă partea poate cere realizarea dreptului pe orice altă cale prevăzută de lege."

Tribunalul reţine că prin cererea de chemare în judecată, reclamantul urmăreşte ca scop „repunerea sa cu drepturi depline în viaţa voleibalistică, ca membru al acesteia".

Pentru a atinge scopul propus, reclamantul solicită „constatrea nulităţii absolute a procesului-verbal al Adunării Generale a F.R.V. din data de 29.03.2018 prin care s-a hotărât excluderea sa din viaţa voleibalistică".

Or, astfel cum a observat în mod judicios şi pârâta în apărările formulate prin întâmpinările depuse la dosar, procesul verbal menţionat stă la baza Hotărârii Adunării Generale din 29.03.2018, neatacată în prezenta cauză, validată prin încheierea de şedinţă din 18.06.2018 pronunţată de Tribunalul Bucureşti în dosarul nr. 13701/3/2018.

Prin încheierea menţionată, definitivă, tribunalul a dispus înregistrarea modificărilor intervenite în Actul constitutiv şi Statutul FRV, astfel cum sunt consemnate în Actul adiţional nr. 3 la Actul constitutiv, autentificat sub nr. 441/2018, respectiv Actul Adiţional nr. 4, autentificat sub nr. 516/2018 la BNP Mircia Elena (f. 107).

Din încheiere rezultă că tribunalul a avut în vedere probatoriul administrat în dosar de petenta FRV ca „înscris relevant" şi „procesul verbal al Consiliului Naţional al federaţiei încheiat la data de 29.03.2018".

Din adresa nr. 560/19.07.2019 emisă de FRV către reclamant, rezultă că, acesta este informat ca răspuns la plângerea formulată, că reclamantului i-a fost comunicată prin adresa nr. 810/11.10.2018 hotărârea Adunării Generale din 29.03.2018 privind excluderea reclamantului din viaţa voleibalistică.

Se precizează în adresă că potrivit art. 37.7 din Statutul FRV, Hotărârile Adunării Generale devin operante şi obligatorii pentru FRV şi membrii săi după 15 zile de la data când au fost adoptate.

Se mai arată că solicitarea reclamantului nu face obievtul Comisiei de Disciplină al Federaţiei, „deoarece îndeplinirea sarcinilor de serviciu se analizează conform prevederilor Codului Muncii „ (f. 6).

În art. 1 alin. 2 din Regulamentul Disciplinar al FRV se menţionează că membrii afiliaţi şi mebrii lor „nu pot supune litigiile sportive cu FRV sau un membru al acesteia unei instanţe judecătoreşti, având obligaţia să epuizeze toate mijloacele legale ale juridicţiei sportive, în acest sens, să le înainteze jurisdicţiei Federaţiei (f. 17-19).

La art. 4 din Regulament sunt menţionate Măsurile disciplinare ce pot fi luate, iar la alin. 4, cu referire la persoanele fizice sunt menţionate gradual sancţiunile, ultima fiind „excluderea din activitatea competiţională sau voleibalistică, în general".

Tribunalul reţine că daceste dispoziţii nu anu fost contestate sau apreciate ca nelegale de către reclamant, astfel că se aplică în raporturile dintre părţile litigante.

La capitolul X din regulament este explicată procedura şi organele competente privind aplicarea sancţiunilor şi soluţionarea plângerilor, contestaţiilor, iar articolele următoare cuprind procedura şi competenţa comisiilor de disciplină, inclusiv în apel şi în recurs.

Mai reţine tribunalul că în art. 65 alin. 3 din Regulament se precizează că: „În cazul în care Comisia de Disciplină are rolul de investigare a abaterilor de dreptul muncii săvârşiet de personalul angajat al FRV se vor aplica dispoziţiile Codului Muncii (Legea nr. 53/2001 cu modificările şi completările ulterioare). În acest caz persoana sancţionată se va adresa cu contestaţie la Secţia a VIII-a de litigii de muncă a Tribunalului Bucureşti în termenul prevăzut de Codul muncii." (f. 40).

Din dispoziţiile art. 102 pct. 1 şi 2 din Statut rezultă că sancţiunile în plah disciplinar şi „exercitarea autorităţii disciplinare de către FRV, va forma obiectul de reglementare al Regulamentului Disciplinar", adoptat ulterior de FRV şi menţionat de tribunal.

Potrivit art. 103.2 lit. a) competenţa în primă instanţă aparţine comisiei de disciplină, în apel competenţa aparţine Comisiei de apel a FRV (lit. b), iar la art. 103.3 se menţionează că privind recursul: „Comisia Naţională de Disciplină Sportivă de pe lângă MTS este instanţă de recurs, deciziile sale fiind definitive şi irevocabile" (f. 88).

În speţă, mai reţine tribunalul că prin procesul verbal a cărui nulitate absolută se solicită a fi constată, ***s-a propus*** Adunării Generale excluderea reclamantului, iar nu s-a dispus, măsura excluderii fiind luată prin Hotărârea Adunării Generale, neatacate în instanţă.

Reţine tribunalul că reclamantul admite că împotriva sa a fost luată o măsură disciplinară, anume măsura excluderii, astfel că tribunalul observă că împotriva acestei măsuri reclamantul se putea adresa FRV potrivit Regulamentului, iar nu direct instanţei de judecată, care potrivit Regulamentului era competentă doar în ipoteza unor abateri care se încadrau în sfera dreptului muncii şi pentru care sunt prevăzute instanţele competente, căile şi termenele potrivit Codului Muncii.

Reclamantul însă nu a înţeles să le urmeze, alegând să solicite nulitatea procesului verbal, care nu are o existenţă de sine, ci stă la baza Hotărârii Adunării Generale prin care s-a luat măsura excluderii reclamantului din viaţa voleibalistică, pe calea dreptului comun.

De asemenea, tribunalul reţine că abaterile disciplinare care nu se circumscriu celor prevăzute în legislaţia muncii puteau face obiectul contestării numai potrivit Regulamentului, care exclude intervenţia instanţelor în căile de atac.

Chiar reclamantul menţionează că singura competentă să cerceteze abaterea disciplinară era comisia de disciplină, căreia reclamantul i se şi adresează cu o plângere, datată de către acesta la 05.06.2019 (f. 5).

Concluzionând, tribunalul constată că singurul act juridic prin care se putea dispune excluderea reclamantului era Hotărarea AGA, validată în instanţă şi neatacată în prezenta cauză, iar nu procesul verbal prin care doar se face o propunere către AGA.

Mai reţine tribunalul că reclamantul a participat la Adunarea generală, cunoştea măsura luată împotriva sa, precum şi faptul că măsura necontestată în termenul de 15 zile devine definitivă şi obligatorie, iar o astfel de contestaţie nu a fost formulată în termenul legal şi nu face nici obiectul prezentului dosar.

Cu referire la acest termen, tribunalul constată că nu este sesizat cu o veritabilă excepţie, ci termenul este invocat ca o apărare pe fond, în sensul respingerii acţiunii.

De asemenea, tribunalul a reţinut că procedurile disciplinare, astfel cum au fost agreate de părţi prin actele de asociere, exced competenţelor instanţelor şi aceste căi nu pot fi „ocolite" sau ignorate, invocându-se dispoziţiile dreptului comun.

Procesul verbal, adiţional Hotărârii AGA, ca act unilateral nu este dependent de vreun consimţământ al destinatarului actului, întrucât actul de excludere, întemeiat pe prevederile Statutului, are la bază un consimţământ dat anticipat şi deci indirect al destinatarului actului şi

anume, consimţământul dat în mod abstract ca organul competent să aplice sancţiunile statutare oricărui membru al federaţiei care încalcă prevederile acestui statut.

Actul atacat în cauză nu a fost emis pentru punerea în aplicare a legii, în sensul de norme imperative care trebuie să se impună, chiar cu forţa, tuturor subiecţilor de drept, fiind în realitate un act de punere în executare a statutului, ca act juridic de ordine privată.

În consecinţă, izvorul deciziei luate de federaţie cu privire la pierderea calităţii de membru nu este legea, ci acordul părţilor, conform O.G. nr. 26/2000, care reglementează în dreptul român structurile asociative (asociaţiile, fundaţiile, federaţiile) ca o expresie a dreptului la liberă asociere.

Statutul Federaţiei Române de Volei este un act de drept privat, în cadrul căruia noţiunea de excludere acoperă ipotezele de pierdere a calităţii de membru ca urmare a aplicării unor reguli de drept privat care au forţă obligatorie pentru membrii structurii asociative, în baza vocaţiei fiecărei federaţii/asociaţii de a-şi administra funcţionarea, vocaţie conferită prin O.G. nr. 26/2000, în coroborare cu statutul federaţiei/asociaţiei respective.

Mai mult, procesul verbal sta la baza Hotărârii AGA şi nu constituie un act de independent, care să poată fi contestat în instanţă, separat de Hotărârea AGA, având în vedere şi faptul că prin încheierea de şedinţă din 18.06.2018, Tribunalul Bucureşti în dosarul nr. 13701/3/2018 a dispus înregistrarea modificărilor intervenite în Actul constitutiv şi Statutul FRV, astfel cum sunt consemnate în Actul adiţional nr. 3 la Actul constitutiv, autentificat sub nr. 441/2018, respectiv Actul Adiţional nr. 4, autentificat sub nr. 516/2018 la BNP Mircia Elena (f. 107).

Pentru aceste considerente, tribunalul va admite excepţia inadmisibilităţii şi ca respinge cererea ca inadmisibilă.

PENTRU ACESTE MOTIVE
ÎN NUMELE LEGII
HOTĂRĂŞTE:

Admite excepţia inadmisibilităţii.

Respinge cererea formulată de reclamantul KAPELOVIES SANDU, cu domiciliul în [redacted] în contradictoriu cu pârâta FEDERAŢIA ROMÂNĂ DE VOLEI, cu domiciliul în Bucureşti, str. Vasile Conta, nr. 16, et. 5, ap. 505, sector 2, ca inadmisibilă.

Cu drept de apel în termen de 30 zile de la data comunicării.

Apelul se depune la Tribunalul Bucureşti sub sancţiunea nulităţii.

Pronunţată prin punerea soluţiei la dispoziţia părţilor prin mijlocirea grefei instanţei azi, 20 mai 2020.

PREŞEDINTE,
E. Roşu

GREFIER,
C. Pârvan

Red. E.R.
Tehnored. E.R./4 ex.
03.06.2020